

■ Für Lajos hallott valamit...

Miért nem kapták meg pénzüket a szegedi katonák?

Amint arról lapunkban már beszámoltunk, pénteken Vásárhelyen járt Für Lajos honvédelmi miniszter. Ebből az alkalomból tettünk föl neki néhány kérdést.

■ **Miniszter úr! Az utóbbi időben egyre többször hallunk újoncokkal kegyetlenkedő „öregkatonák” ügyeiről: a legutóbbi, katonai ügyészségen tárgyalt eset épp helyi aktualitású. Vajon megoldandó-e a problémákat az, amit a régebben leszerelt katonák emlegetnek: a naposztízi szolgálata „megerősítése”?**

– Sajnos, erre kevés lenne a hivatásos katona. Általában, a hadseregen belül elegendő, az eloszlás aránya azonban nagyon rossz. A csapatoknál tisztihány van, másutt pedig „erős föltöltöttség” tapasztalható, hogy ezt a szakzsargon használjam.

■ **A Szegedi Műszaki Dandár katonái néhány éve a Mátrai Hőerőmű Társaság megbízásából dolgoznak. Az idén azonban nem**

kapták meg az elvégzett munkáért járó pénzt. Tudtommal ezt az ügyet már a Honvédelmi Minisztérium is ismeri. Miért maradt el a fizetés?

– A szegedi dandár a Honvéd Vezérkar főnökének engedélyével kötött szerződést. A katonák az erőmű működéséhez szükséges lignitet lazították, robbantással. Valóban jól végezték munkájukat, közben viszont megjelent egy kormányrendelet, amely a költségvetési szervek működését szabályozza, s ez a rendelet nem teszi lehetővé a jutalmak kifizetését. A szegediek pénze pedig ebbe a kategóriába tartozik...

■ **Véleményem szerint az ilyen esetek miatt is csökken a csapatoknál szolgáló tisztek száma...**

– Természetesen a dandár parancsnoka – mivel látta az ügy kedvezőtlen kimenetelét – előljárói segítségét kérte. Az előljáró parancsnokság pénzügyesei úgy vélik, hogy a jutalom helyett – törvényesen – csak az ügynevezett tüzérszázad pótlék kifizetésére van lehetőség.

■ **Ez mennyivel lenne kevesebb, mint a jutalom összege?**

– A hivatásos állománynál mintegy húsz-harmincezer, a sorállomány esetében pedig körülbelül tíz-húszezer forinttal.

■ **Várható-e igazságos megoldás?**

– A szegedi dandár parancsnoka tudomásom szerint egyedi elbírálást kér, erre a rendelet szerint is van lehetőség, a kérés azonban még nem érkezett meg hozzám. Ha a műszaki szolgálatfőnökség – a dandár előljárói –, valamint a pénzügyi szakemberek azt javasolják, hogy ebben az esetben tegyünk kivételt, természetesen beleegyezek.

■ **Az olaj-panamával kapcsolatban egyre több megdöbbentő információ lát napvilágot. Ön azonban nemrég az egyik országos napilap olajüggyel kapcsolatos kérdéseire nem válaszolt. Miért?**

– Azért, mert nem ismerem az ügyet. Most az ügyészségen vizsgálják, nemsokára a bíróság elé kerül, a tárgyaláson majd kiderül, hogy mi történt. Hallottam, hogy a Népszava írt valamit... Nos, a Népszavával nem foglalkozom.

B. A.

■ Vasárnap este 20 óra és 20 óra 12 perc közötti időben a Hódmezővásárhely irányából a menetrend szerinti jobb oldalon közlekedő (0Y 391 frsz-ú személygépkocsi (továbbiakban: kocsí, autó, járgány sa-többi) utasterében Igriczi Hajnalka 20 éves magyar állampolgárságú egyén (továbbiakban: lányom, Hajni, Zöcsi, Fipusz!) az algyői közúti hídtól az út és látási viszonyok figyelmen kívül hagyásával áttért az úttest bal oldalára.

A szemével. Az eseményről készült utólagos jegyzőkönyv – lásd az alábbiak – szerint kijelentette, hogy hú, apa, de ég! Jkv-mi-szerint: jegyzőkönyv – vezetője (továbbiakban: én) jólnevelve úrvetődésként merevem, mint egy gipszelt nyakú kaszkadőr, az útra bámult, és közölte a belgyógyászatiilag meg-alapozottnak vélt megállapítását: „Mondtam, hogy ne egyél annyit a mamánál. Már megint meg voltál sértve, hogy a rántott csirkét nem a százlábúval keresztetted!”

– De, apa. A ház ég, nem a gyomrom! Aha, mondta a jkv. v. ezet sokatnemmondóan, és a jelzett irányba nézett, enyhén délkeletre. el. Hiába a lányom-mal mindig elnéző vagyok. Most is elnéztem balra, előre, s bár véleményem a vasárnapi ebédnél tanúsított magatartásáról nem változott, el kellett ismernem, hogy a tanya ég. Pontosabban, a tanya nem éghet, ha tisztán kirajzolódik a széles lángfüggöny előtt a ház körvonala. Talán körülötte ég valami. Az udvar. Vagy mi? Vagy hol?

Hoppá! Ez a veszélyeshulladék-lerakó. A „mérregraktár!” No ennek fele sem tréfa. Hetvenkilencről nyolcvanra fokoztam az autó sebességét és a megengedett mintegy 80 km/val száguldottam az algyői Halászsárdához, ahol – mint azt sejtettem, volt telefon.

– De az csak nekünk való! – közli az ifjú pincér. Csak, minket lehet rajta hívni. Házi-telefon. Hm, hívjam fel a csapost, hogy hívja fel a főpincért és mondja meg, hogy katasztrófa előtt hozza a számlát? Erre most nincs idő.

Rohanás, utcai fülke. Működik! (Mellbedobással győztem a Vandal órs előtt! Sőt a 05 visszaadta az 5.0 Ft-ot) Némi röstellkedő töprengés, mi van, ha valaki azt éget, én meg telefontoskodom a rosszul fizetett tűzoltók életébe! Rosszul fizetett tűzoltók életébe! Roszszul fizetett ügyeletes megnyugtató, azért vannak. (Rosszul fizetve.)

– Nézze, mégiscsak a mé-regraktár ég. Legalább is úgy sejtem a sötétben.

– Tudjuk.

Ez a mérreg, nem a raktár

Hosszú vizsgálat várható

A tűzoltóság megyei ügyelete szerint a vegyszerek lángra lobbanásánál a kiszámíthatatlanság a legnagyobb veszélyforrás – mind a polgári, mind az egyenruhás oltók szempontjából. Ez utóbbiak „előnye”, hogy minden eshetőségre fel vannak készülve...

A szombat esti, algyői eset kapcsán 20 óra 20 perckor húsz tűzoltót riasztottak, akik három járművel, egy vízszállítóval és egy, a világítást biztosító különleges kocsival robbogtak a helyszínre. Egy tíz négyzetméter alapterületű helyiségben üttött ki a tűz, ahol vegyszert tároltak s amit egy ezer négyzetméteres tárolócsarnoktól különítették el, falazással. Ettől száz méterre egy 20 köbméteres folyadéktároló környezetében az avar égett. A becsült anyagi kár mintegy ötvenezer forint. Személyi sérülés nem történt. Az ügyben hosszú vizsgálat várható.

A tűzoltók helytállásból jelesre vizsgáztak. Most azokon a sor, akik tehetnek az algyői mérregraktár hatástalanításáért.

– Mit? A tüzet?
– Nem. A mérregraktárt. Megyünk.

Tudod mit, Zöcsi, illik elmenni, ha már kicsődítettük a készültséget. Lesülne a képemről a bőr, ha kiderülne, hogy a bolondját járatom velük. Spuri visszafelé, kanyarodás a gátra. Hú! Tovább egy lépést! Lesülne a képemről a bőr – ha közel mennék, akkora a láng.

Kiér a készültség és az első vízszugár után megállapítja, hogy ez a készültség nem felkészültség. Gyulán van. „Szeged egyet hívja... (akárki)”

No, Hajnikám, itt nekünk már nincs keresnivalónk. Mielőtt beállt az erősítés, húzzuk el a csikot. A csikot mégsem húzzuk. A csik húzódik magától. Fölfelé, és vékonyanfeketén. A ház bal oldalán lángoló üzemanyag- vagy vegyszertároló tüzétől nem látni, visszafutok hát a motorkezelőhöz, mondom neki, a házból füst száll föl. Ott is tűz lesz. Valaki odabotorkál elem-lámpával. Mire visszaér, hogy „valóban”, addigra felcsap a láng. Ég az ajtó!

Amint rendesebben belobban, úgy tűnik, mint egy jól megrakott és elszabadult tábor-tűz. Bent mintha csak rakták volna.

Sehol egy idegen. Rajtunk kívül. Te jó ég, lányom, adj egy cigarettát! „Apa, te meg vagy húzatva: nem is dohányzol”. Hála Istennek! Akkor nem én lehettem.

– A cián! Ott van bent a mérreg! – kiáltja mellettem egy merőben alakiatlan öltözékű tűzoltó. Hú, de megnyugtatótt! Áll, piheg és törli a ve-

ritékét, mint aki most érzi, hogy élete legsúlyosabb mondatát mondta ki. Persze, ha cián, akkor itt baj van. Nagy baj. Halálos mérreg a cián, tehát, ha akarom, katasztrófa közeleg. Kézféjével törli a homlokát – ez olyan nehéz, fáradt pólnyúmannos amatőr hőstűzoltó-mozdulat (lásd Pokoli torony) – amire nem lehet nem odafigyelni. Még ebben a rossz világításban sem.

– Már megint – mondja bosszúsán.
– Mi már megint?
– Hát ez a tűz! Már vagy negyedszer hívom ki ezeket. Itt mindig történik valami tűz mostanában.

– Miért, hát maga nem tűzoltó?
– Nem. Én biztonsági őr vagyok.

– Úgy tudom, ezt a mérregraktárt nem őrzik. Mérreg van, gazda nincs.

– Hát ez az! Nekem meg ott a sok családom, hát hogyne félténém.

– Félti. És őrzi?
– Őrzöm.
– Ki bízza meg?
– Senki.
– Mégis őrzi?
– Mégis. Ott szoktam fe-küdni a gazban – mutatja.

Hülyén nézek a sötét sem-mibe. Itt ez az ember, akit senki nem bízott meg az el-hagyott és halálos mérretelep őrzésével, de ő, ahelyett, hogy a „sok családjával” a tévét nézné, fekszik esténként a gazban és a sötét, néptelen telepet bámulja. Szép látvány lehet. És izgalmas szórakozás. Egy ma-gányos hős a csendes éjszaká-ban. Még jó, hogy néha fel-gyullad errefelé egy-két tűz,

amiért éppen – már vagy negyedszer? – ki lehet hívni a tűzoltókat! Rendes ember. Újra fölcsp a láng. „Szeged egy” még útban. Hallik a szirénája.

– Ott van bent a cián! – mondja újra az Est Hőse.

– Honnan tudja?
– Tudom. Ide mindenki be-jár. Le akarták szerelni a boj-lert, elvitték a radiátort. A múltkor egy jugó vagy román, vagy ki, egy csomó szeszt pak-olt ide. Ez egy nemzetközi találkozóhely.

– Miközben bent a cián? Hát nem tudják? Maga sem mondta?

– Én-e? Hát én már bevit-tem egy kiló ciánt a rendőr-ségre!

– És?
– És elzavartak. Kihoztam ide, oszt bevágtam a raktárba.
– De hát most az udvar ég!
– Aha...

A motorkezelő – egyenvé-dőruhás – tűzoltó szentséggel. Amikor EZ a biztonsági őr van kint, itt mindig történik valami.

Elgondolkodom: több száz tonna mérreg, hónapok óta gazdátlanul, senki nem tesz semmit. Ha felgyulladna a telep, csak odafigyelnének...

„Szeged egy” megérkezik – aztán rendőrség jön, mentők jönnek, polgári védelem, kiugrasztyák az asztal mellől a környezetvédelem megyei főfelelősét, dr. Major Tibort, az Alsó-Tisza Vidéki Környezetvédelmi Felügyelőség igazgatóját is...

Késő éjjel Major igazgató úr visszahív.

– Nyugtassátok meg a köz-véleményt: nem volt mérgező anyag a tűz közelében. Pánikra semmi ok. Az első felmérés szerint sima gyújtogatás gya-núja merült föl. A feljelentést megtettük, a rendőrség és a tűzoltóság vizsgálja.

– Köszönöm doktor úr. Majd elolvasom a holnapi lapot. Megírja, hogy mit láttam. Egyébként a több száz tonna mérreg még ott van. Csak nem ég.

Igriczi Zsigmond

ÜVEGTÉGLA
200 Ft-áb áfával

BAU KEMIKAI
Kft. Szeged, Dorozsmai u. 33.
Tel.: 361-855150.
Amíg a készlet tart.

Károsultjaink

Néhány évvel ezelőtt egy leleményes hirdetésre több mint száz borték érkezett a szerkesztőségbe, ha jól emlékszem, egyenként kétszáz forinttal kibéelve. Arany-csinálással felérő titkot ígért ennyiért a jelige mögé bújít hirdető. Nem én írtam róla, nem találtam illendőnek a csillagos ég és az ostobaság közös pontjáról elmélkedni. Végül valaki azért elmarasztalta a szélhámost és sajnálta a szegény, rászedett károsultakat.

Hosszú éveig csak az árvtzre gondoltam, amikor a károsult szót meghallottam, esetleg jégre vagy a tűzre. Legújabb kori károsultjaink a gilisztások és a piramis-játékosok. A két csoportban nincs sok közös, ha csak az nem, ahogy a hoppon maradtak le akarják szakítani a szervezők füleit.

Amikor a gilisztásdi néhány éve elkezdődött, még kiszámítható volt a mezőgazdaság, mindenki tudta, mennyi haszon van egy disznón, mennyi egy liter tejen, mit kockázat a fűszerpaprikával, a primórral, a fagyér:ékény őszibarackkal. Egyik év jól sikerült, a másik rosszabbul, az átlag azért látszott.

A gilisztások többszörös hasznát ígérték, már-már az aranycsinálás titkát. Keveseknek sikerült is ez, a többség azonban befürdött vele. Maradt a könnyen kapott hitel nehéz törlesztőrészelete és a tanulság. Sokan összeroppantak, s az állam, hibásnak érezve magát a könnyelműen folyósított pénzek miatt, az elengedést latolgatja. Ez a ma oly divatos adószkonsolidáció gilisztás változata. Az, hogy az átlagost sokszorosan meghaladó haszon nagyobb kockázatot is jelent – senkit sem érdekel.

Károsultakat illik emlegetni a sajtóban akkor is, amikor a piramisjátékosok utolsó, de már igen sok személyt számláló köréinél tízezres befizetések nyugtái válnak értéktelen papirokká. Én a károsultak helyett ilyenkor egy sokkal rövidebb szót használok. A haszon a kockázattal itt is egyenesen arányos. Lehet húsz százalékos nettó kamatot kapni állami garanciával, valamivel többet bankgaranciával, huszonötöt egy neves cég nyilvános – harmincat nem nyilvános – kibocsátású kötvényeire. Ezután következnek az Üveghegy Betéti Társaság ötven százalékos ajánló apróhirdetése, majd a sort a „tíz-ezer forintból hat hónap alatt garantáltan háromszáz-ezer lesz, szervezni nem kell, felbélyegzett bortékért listát küldök, Alsópad Pf.: 6”

Ahogy a sok ezer százalékos hozam aránylik az állami garanciával kínált húszszázalékoshoz, úgy növekszik a kockázat is. Ez utóbbiról senki sem beszél. Ezért nem szeretem én a károsult kifejezést. Túl hosszú. Azt pedig végképp nem értem, miért akarja az a sok, talpig becsületes piramisjátékos leszakítani a főnökök füleit, ha az üzlet mégsem jön össze. Még szerencse, hogy ezekre nem volt össznépi hitél, mert akkor jöhetne a piramiskon-szolidáció.

Korai Tibor

MB Új csabai, holland, varia,
natúr és mázas
MODUL-BAU tetőcserép
MODUL-BAU KFT.
SZEGED,
Csongrádi sgt. 27. Tel.: 491-022, 474-481

Atlasz
KERESSE FEL UTÁZÁSI IRODÁNKAT! MEGÉRI!
Atlasz-Neckermann közös akció április 9-ig
10% kedvezmény!
Málta már 49 900 Ft-tól, Korzika 43 900 Ft-tól,
Korfu 27 000 Ft-tól, L' Loret de Mar 8200 Ft-tól,
Mallorca 35 000 Ft-tól, Tunézia 40 000 Ft-tól
Az Atlasz minden igényt kielégíti!
Jelentkezés, felvilágosítás:
Szeged, Oroszlán u. 6.
Tel.: 322-502, 421-110
Tx: 82-816 Fax: 470-564

Szűcs
ÚJJÁALKÍTOTT HORGÁSZCIKKBOLT
SZEGED BELVÁROSÁBAN!
Márkás horgászfelszerelések, csallik
és etetőanyagok + szolgáltatások:
horgászciikk-bizományl,
javítás, rendelésvétel

ÉVA MÓDA
megnyitottuk belvárosi
női ruhaboltunkat
kis szeriás modellek, telt méretre is.
Fekete sas utca (Pellini Kávézó mellett)

FORTUNA PANZIÓ
Újszegeden, a Termál fürdő közelében
kétágyas szobák, zuhanyzóval, telefonnal.
Minibár, színes tévé, faxszolgáltatás.
Szeged, Pécskai u. 8. Tel./fax: 62/431-585

Müller óvoda
MINŐSÉGÉRT
(62) 322-122 (291) SZEGED, TEXTILGYÁRI ÚT 2.